

Zbornik sudske prakse

Predmet T-76/14

**Morningstar, Inc.
protiv
Europske komisije**

„Tržišno natjecanje – Zloporaba vladajućeg položaja – Svjetsko tržište konsolidiranih prijenosa podataka u realnom vremenu – Odluka kojom obveze koje je ponudio poduzetnik u vladajućem položaju postaju obvezujuće – Članak 9. Uredbe (EZ) br. 1/2003“

Sažetak – Presuda Općeg suda (osmo vijeće) od 15. rujna 2016.

- Tužba za poništenje – Fizičke ili pravne osobe – Akti koji se na njih izravno i osobno odnose – Kriteriji za ocjenu – Odluka Komisije kojom postaju obvezujućima obveze koje je ponudio poduzetnik koji je predmet postupka ocjene zloporabe vladajućeg položaja – Potencijalno konkurentni poduzetnik koji riskira trpljenje znatnih negativnih učinaka zbog tih obveza i koji je aktivno sudjelovao u upravnom postupku – Dopuštenost*
(čl. 263. st. 4. UFEU-a; Uredba Vijeća br. 1/2003, čl. 9. st.1.)
- Tržišno natjecanje – Upravni postupak – Otklanjanje povreda – Komisijina ovlast – Obveze – Margina prosudbe – Poštovanje načela proporcionalnosti – Sudski nadzor – Doseg*
(Uredba Vijeća br. 1/2003, čl. 9.)
- Sudski postupak – Iznošenje novih razloga tijekom postupka – Pretpostavke – Proširivanje postojećeg razloga – Granice*
(Poslovnik Općeg suda, čl. 44. st. 1. t. (c) i čl. 48. st. 2.)
- Tržišno natjecanje – Upravni postupak – Otklanjanje povreda – Odluka Komisije kojom postaju obvezujućima obveze donesene na temelju članka 9. Uredbe br. 1/2003 – Očita pogreška u ocjeni – Nepostojanje*
(čl. 102. UFEU-a; Uredba Vijeća br. 1/2003, čl. 9.)
- Tržišno natjecanje – Upravni postupak – Otklanjanje povreda – Odluka Komisije kojom postaju obvezujućima obveze donesene na temelju članka 9. Uredbe br. 1/2003 – Obveza obrazlaganja – Doseg – Nepostojanje povrede*
(čl. 296. UFEU-a; Uredba Vijeća br. 1/2003, čl. 9.)

1. Iako je sudjelovanje u upravnom postupku koji rezultira donošenjem odluke kojom, na temelju članka 9. stavka 1. Uredbe br. 1/2003, obveze koje je predložio drugi poduzetnik koji podliježe postupku primjene članka 102. UFEU-a i članka 54. Sporazuma o europskom gospodarskom prostoru (EGP) samo po sebi nedovoljno da bi se utvrdilo da odluka kojom su postale obvezujuće te obveze

osobno utječe na tužitelja, činjenica je da je njegovo aktivno sudjelovanje u upravnom postupku ipak faktor koji se uzima u obzir u pogledu pitanja tržišnog natjecanja, uključujući u posebnom području obveza iz članka 9. Uredbe br. 1/2003, da bi se ustanovilo, u vezi s drugim posebnim okolnostima, je li njegova tužba dopuštena. Takva posebna okolnost može nastati zbog načina na koji je utjecano na položaj tužitelja na predmetnom tržištu. Tomu je slučaj ako tužitelj posluje na tržištu koje karakterizira ograničen broj konkurenata i na kojem se poduzetnik koji je preuzeo navedene obveze nalazi u vladajućem položaju. U takvom slučaju, ograničavajuće mjere od strane poduzetnika u vladajućem položaju, poput onih koje su predmet preliminarne ocjene Komisije, mogu imati znatne negativne učinke na tužiteljevo poslovanje.

(t. 30., 31., 34., 35.)

2. U kontekstu mehanizma uvedenog člankom 9. Uredbe br. 1/2003, Komisija uživa široku marginu prosudbe glede prihvatanja ili odbijanja obveza, u cilju rješavanja pitanja u pogledu eventualne zloporabe vladajućeg položaja koje iznosi u svojoj preliminarnoj ocjeni. U mjeri u kojoj je pozvana provesti analizu koja zahtijeva uzimanje u obzir brojnih ekonomskih faktora kao što je analiza u cilju ocjene adekvatnosti obveza ponuđenih od strane poduzetnika u pitanju, Komisija uživa stupanj margine prosudbe o kojoj Opći sud mora voditi računa prilikom izvršavanja svojeg nadzora. Iz toga slijedi da, u izvršavanju svojeg ograničenog nadzora takvih složenih ekonomskih situacija, sud Unije ne može vlastitom ekonomskom ocjenom zamijeniti ocjenu Komisije.

Kad je riječ o proporcionalnosti obveza test koji Komisija mora koristiti u postupku iz članka 9. Uredbe br. 1/2003 sastoji se od pitanja jesu li obveze dovoljne i mogu li na odgovarajući način otkloniti problem, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, odnosno ozbiljnost problema, njihov opseg i interese trećih strana. Nadzor suda Unije ograničen je na provjeru je li ocjena Komisije očito pogrešna, primjenjujući spomenuta načela.

Činjenica da su druge obveze također mogle biti prihvaćane, ili čak mogle ići u korist konkurencije, ne može opravdati poništenje odluke Komisije kojom te obveze postaju obvezujućima u mjeri u kojoj je Komisija mogla opravdano zaključiti da obveze navedene u toj odluci omogućavaju otklanjanje problema koji su utvrđeni u preliminarnoj ocjeni.

(t. 40., 41., 45., 46., 56., 58., 78., 84. - 88.)

3. Vidjeti tekst odluke.

(t. 53., 54.)

4. Komisija ne čini pogrešku koja se tiče prava ocjenjujući da se njezina pitanja u pogledu eventualne zloporabe vladajućeg položaja ne mogu riješiti zahtijevanjem bihevioralnih rješenja od poduzetnika u vladajućem položaju na svjetskom tržištu konsolidiranih prijenosa podataka u realnom vremenu u pogledu njegovih konkurenata, nego prije svega u pogledu njegovih klijenata i trećih strana, na način da su klijentima tog poduzetnika dostupne razne opcije u svrhu promjene dobavljača, bez obzira na to jesu li one u odnosu na njihovu infrastrukturu interne ili eksterne. Prihvatanjem takvih obveza, Komisija ocjenjuje da u cilju otklanjanja problema koje je istaknula nije potrebno uključiti konkurente navedenog poduzetnika pod uvjetima licenci koje je on ponudio klijentima i trećim razvojnim programerima.

Kad je riječ o teretu i trošku koje izmjene nastale obvezama nametnutima poduzetniku koji se nalazi u vladajućem položaju podrazumijevaju za klijente, Komisija također ne čini pogrešku koja se tiče prava kad te obveze omogućavaju, uslijed poboljšane ponude vladajućeg poduzetnika u pogledu njegovih klijenata, stvarnu prednost za potonje, na način se više ne suočavaju s prohibitornim troškovima u svrhu promjene dobavljača. Isto vrijedi za tvrdnju Komisije prema kojoj suradnja između dobavljača

konsolidiranih prijenosa podataka u realnom vremenu i trećih razvojnih programera treće strane može dovesti do ekonomije razmjera koja može sniziti troškove promjene dobavljača, što može predstavljati dodatan poticaj za klijente, uključujući male klijente, da promijene dobavljača.

(t. 62., 63., 67., 69.)

5. Glede odluka koje obveze poduzete sukladno članku 9. Uredbe br. 1/2003 čine obvezujućima, čiji je cilj riješiti pitanja Komisije u pogledu eventualne zlorabe vladajućeg položaja, Komisija ispunjava svoju dužnost obrazlaganja navođenjem činjeničnih i pravnih elemenata koji su je naveli da zaključi da ponuđene obveze otklanjaju probleme tržišnog natjecanja koje je identificirala na tako adekvatan način da više nije potrebno da ona djeluje. Nadalje, iako je Komisija obvezna obrazložiti razloge za odluku koju donosi, nije obvezna objasniti zašto nije donijela drugačiju odluku.

(t. 97. do 101.)